[2010] 8 ଏସ. ସି. ଆର. 733

ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ମିସ୍ ପ୍ରୀତିଲତା ନନ୍ଦ

(ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5646/2010)

ଜୁଲାଇ 16,2010

[ଜି. ଏସ୍. ସିଂହଭି ଏବଂ ଅଶୋକ କୁମାର ଗାଙ୍ଗୁଲି, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ

ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ (ଖାଲି ସ୍ଥାନର ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଧିସୂଚନା) ଅଧିନିୟମ, 1959:

ଧାରା 4--ନିଯୁକ୍ତି -ଖାଲି ପଦବୀ ବିଷୟରେ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ସୂଚିତ କରାଯିବ--ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ପ୍ରାର୍ଥୀ, ଯଦିଓ ମନୋନୀତ ହୋଇଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ମିଳିନଥିଲା, କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ନାମକୁ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ କରିନାହାନ୍ତି-- ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ଯେ: ବିଜ୍ଞାପନରେ ଥିବା ସର୍ତ୍ତ ଯେ ପ୍ରାର୍ଥୀ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ନାମ ପ୍ରାୟୋଜିତ କରିବା ଉଚିତ-- ଏକ ବିଧାନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏକ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ସମାନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡନୀୟ ପରିଣାମ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିପାରେ --ଧାରା 4 ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଯଦିଓ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଖାଲି ପଦବୀ ବିଷୟରେ ସୂଚିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ, କେବଳ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ଲୋକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହେଁ--ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ଦାବିଦାରଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ମନା କରି ଗୁରୁତର ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ଏକ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ନାମକୁ ପ୍ରାୟୋଜିତ କରିନାହାଁନ୍ତି--ଏହା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ତର୍କଯୁକ୍ତ ମାମଲା ନଥିଲା କି ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସମେତ ସମସ୍ତ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି/ବିଜ୍ଞାପନ ପଠାଯାଇ ଥିବାର କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନଥିଲା-- ଯୋଗ୍ୟତା ତାଲିକାରେ ତାଙ୍କ ଚୟନ ଏବଂ ଚାକିରୀରେ ସଂସ୍ଥାପନ ସତ୍ତ୍ୱେ, ଦାବିଦାରଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି, ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 16 ଅନୁଯାୟୀ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିବା ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସମାନତାର ଅଧିକାରକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିଛନ୍ତି-ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950--ଅନୁଚ୍ଛେଦ 16 ।

ସେବା ଆଇନ

ପିଛିଲାଦେୟ ଏବଂ ବରିଷ୍ଠତା--ଜଣେ ବିକଳାଙ୍ଗ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ବେଆଇନ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ନଦେବା --ଯେଉଁ ଦିନଠାରୁ ମେଧା ତାଲିକାରେ ତାଙ୍କ ତଳେ ଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ସେହି ଦିନଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିଛିଲା ଦେୟ ଏବଂ ବରିଷ୍ଠତା ସହିତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦାବିଦାରଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, --ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ଯେ:ଯେଉଁ ତାରିଖ ଠାରୁ ମେଧା ତାଲିକାରେ ତାଙ୍କ ତଳେ ଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ମିଳିଛି ସେହି ଦିନରୁ ଦାବିଦାରଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ଭାବେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦରମା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ--ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାମାନଙ୍କୁ ଦାବିଦାରଙ୍କ ବେତନ, ଯୋଗ୍ୟତା ତାଲିକାରେ ତାଙ୍କ ତଳେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିଯୁକ୍ତ ହେବା ଦିନଠାରୁ, ଆନୁମାନିକ ଭାବେ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଏବଂ ସେହି ଦିନଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଆର୍ଥିକ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ଉଚିତ ଥିଲା --ଦାବିଦାରଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ଯୋଗ୍ୟତା ତାଲିକାରେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥିତି ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥିର କରାଯିବ-ଯଦି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅବଧିରେ, ଦାବିଦାରଙ୍କ ଠାରୁ କନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଛି, ପରବର୍ତ୍ତୀ ଉଚ୍ଚତର ପଦବୀରେ, ତା 'ପରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥୀତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯିବ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବା ପରେ, ତାଙ୍କର କୌଣସି କନିଷ୍ଠଙ୍କ ପଦୋନ୍ନତି ତାରିଖ ଠାରୁ ସମସ୍ତ ଆନୁସଙ୍ଗିକ ଲାଭ ସହିତ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯିବ--ଯେହେତୁ ଦାବିଦାର ପ୍ରାୟ 21 ବର୍ଷ ଧରି ତାଙ୍କ ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦକୁ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାମାନଙ୍କୁ 3,00,000/ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି--ଖର୍ଚ୍ଚ ।

ଭାରତ ସଂଘ ବନାମ ଏନ୍. ହରଗୋପାଳ 1987 **(2) ଏସସିଆର୍ 911 = (1987) 3 ଏସସିସି 308; ଅବକାରୀ ଅଧିକ୍ଷକ,** *ମଲ୍ଲାପାଟନମ୍, କ୍ରିଷ୍ଣା ଜିଲ୍ଲା, ଏ. ପି. ବନାମ କେ. ବି. ଏନ୍. ବିଶ୍ୱେଶ୍ୱର ରାଓ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ 1996* **(5) ଜି ଏସୟୁପିପିଏଲ ଏସସିଆର୍ 73 = (1996) 6 ଏସସିସି 216;** *ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର କର ବନାମ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର (ନ୍ୟାୟିକ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ 83* **(1997) ସିଏଲଟି 335 ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।**

ଜାକୋବ ଏମ. ପୁଥୁପରାମବିଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ କେରଳ ଜଳ ପ୍ରାଧିକରଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ **1990 (1)ଏସୟୁପିପିଏଲ ଏସସିଆର୍ 562 = (1991) 1 ଏସସିସି 28, ମାମଲାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିଧି ସନ୍ଦର୍ଭ

1990 (1) ଏସୟୁପିପିଏଲ. ଏସସିଆର 562 ପାରା 5 କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି

1996 (5) ଏସୟୁପିପିଏଲ. ଏସସିଆର୍ 73 ପାରା10 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି ।

83 (1997) ସିଏଲଟି 335 ପାରା 10 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି ।

1987 (2) ଏସସିଆର୍ 911 ପାରା16 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5646/2010

05.08.2008 ତାରିଖରେ ମୂଳ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 9958/2001 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କଟକଙ୍କ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଆସିଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ମୋହନ ଜୈନ, ଡି. କେ. ଠାକୁର, ରୋହିଣୀ ମୁଖାର୍ଜୀ, ସୁଭାଷ କୌଶିକ, ଏ. କେ. ଶର୍ମା, ସୁଷମା ସୁରୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ଆଦେଶ

1. ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

2. ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବ ରେଳବାଇର ଚାରିଜଣ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏହି ଆବେଦନରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା--କୁମାରୀ ପ୍ରୀତିଲତା ନନ୍ଦ, ଯିଏକି ଜଣେ ଶାରୀରିକ ବିକଳାଙ୍ଗ ପ୍ରାର୍ଥୀ, କେବଳ ଏକ ନିଯୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ନାମ ପ୍ରାୟୋଜିତ ହୋଇନଥିବା କାରଣରୁ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚୟନ କରାଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ପଦବୀରେ ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇପାରିବ କି ।

3. ମାନବଜାତିର ଆରମ୍ଭ ପରଠାରୁ, ଅନେକ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଶାରୀରିକ ବିକଳାଙ୍ଗର ଶିକାର ହୋଇଛନ୍ତି (ଆଜି ପ୍ରାୟ 600 ନିୟୁତ ଲୋକ ଏହିପରି ବିକଳାଙ୍ଗର ଶିକାର ହେଇଛନ୍ତି), କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ବିକଳାଙ୍ଗତାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ହାସଲ କରିଛନ୍ତି । ସାରା ବର୍ନହାର୍ଡ-ଫରାସୀ ଅଭିନେତ୍ରୀ, ଆଣ୍ଠୁରେ ଆଘାତ କାରଣରୁ ଅକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲେ । 1914 ରେ ତାଙ୍କ ଗୋଡ କାଟି ଦିଆଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଞ୍ଚରେ ତାଙ୍କ କାମ ଜାରି ରଖିଥିଲେ । ବିଥୋଭେନ୍ ନିଜର ୨ମ ସ୍ୱରମେଳକ ରଚନା କରିବା ସମୟରେ ବଧିର ଥିଲେ । ୱିନ୍ଷ୍ଟନ୍ ଚର୍ଚ୍ଚିଲ୍, ୱାଲ୍ଟ ଡିଜନି, ଥୋମାସ୍ ଏଡିସନ୍, ଆଲବର୍ଟ ଆଇନ୍ଷ୍ଟାଇନ୍, ଆଲେକ୍ଜାଣ୍ଡର ଗ୍ରାହାମ୍ ବେଲ୍, ନେଲସନ୍ ରକ୍ଫେଲର୍, ଜର୍ଜ ୱାଶିଂଟନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷଣ ଅକ୍ଷମତା

ଥିଲା । ପିଲାଦିନେ ଅନ୍ଧ ହୋଇଯାଇଥିବା ଷ୍ଟିଭି ୱାଣ୍ଡର ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପିଆନୋ ବାଦକ ଏବଂ ଗାୟକ ହୋଇଥିଲେ । ବ୍ରେଲ୍, ଯିଏ ଜଣେ ଅନ୍ଧ ଥିଲେ, ଅନ୍ଧମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍କ୍ରିପ୍ଟ ଉଦ୍ଭାବନକରି ନିଜର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ପ୍ରତିପାଦିତ କରିଥିଲେ । ବ୍ରେଲ ଲିପି ସାହାଯ୍ୟରେ, ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଶାରୀରିକ ବିକଳାଙ୍ଗ (ଅନ୍ଧ) ଜୀବନରେ ଚମତ୍କାର ସଫଳତା ହାସଲ କରିଥିଲେ । ଅନ୍ଧ ଥିବା ଡକ୍ଟର ହେଲେନ କେଲର ଜଣେ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ହୋଇଥିଲେ କାରଣ ତାଙ୍କ ବିକଳାଙ୍ଗତା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ନିଜ ଆଙ୍ଗୁଳି ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱକୁ ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ କଠିନ ଲକ୍ଷ୍ୟର ସଫଳତା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୟା ତାଙ୍କ ଜୀବନକୁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରେରଣା ଭାବରେ ପରିଣତ କରିଥିଲା । ଡ. ହେଲେନ କେଲରଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ପ୍ରଶଂସା ବ୍ୟକ୍ତ କରି, ଏଲେନୋର ରୁଜଭେଲ୍ଟ ଲେଖିଛନ୍ତି, "ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଏବଂ ଖୁସି ଜୀବନରେ, ମିସ୍ କେଲର ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି, ବିଶେଷକରୀ ସେଇମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ଏଭଳି ଅସୁବିଧାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ଅସମ୍ଭବ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି । ରାଲ୍ଫ ବାର୍ଟନ ପେରି ଡକ୍ଟର କେଲରଙ୍କ ପୁସ୍ତକ 'ଦି ଷ୍ଟୋରୀ ଅଫ୍ ମାଇ ଲାଇଫ୍ "ର ଉପସ୍ଥାପନାରେ ଲେଖିଛନ୍ତି," ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ହେଲେନ କେଲର ପ୍ରକୃତରେ ବିକଳାଙ୍ଗ, ଯିଏ ନୁହେଁ ବରଂ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ କରେ ତାହା ତାଙ୍କର ବିକଳାଙ୍ଗତା ନୁହେଁ, ବରଂ ସେ ଏହାକୁ କେତେ ମାତ୍ରାରେ ଅତିକ୍ରମ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏପରିକି ଏହା ଦ୍ୱାରା ଲାଭ ମଧ୍ୟ ପାଇଛନ୍ତି । ସେ ସହାନୁଭୂତି ଏବଂ ଭାବନା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଦୟା ପାଇଁ ନୁହେଁ । ପ୍ରଶଂସା ଏବଂ କୃତଜ୍ଞତା ଅନୁଭବ ନକରି କେହି ତାଙ୍କୁ ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପଢ଼ିପାରିବେ ନାହିଁ । ଉଭୟ ଅନ୍ଧ ସୁରଦାସ ଏବଂ ମିଲ୍ଟନ ନିଜର ପ୍ରତିଭା ଏବଂ ଚିନ୍ତାଧାରା ଏବଂ ଭାଷାର ସମୃଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା କବିତାକୁ ମହାନ କରିଥିଲେ । ଏଡିସନ ଜଣେ ମହାନ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଏବଂ ଉଦ୍ଭାବକ ମଧ୍ୟ ବଧିର ଥିଲେ । ଇଂଲଣ୍ଡର ଜଣେ ମହାନ କବି ବାଇରନ୍ ଏବଂ ମଙ୍ଗୋଲୀୟ ଯୋଦ୍ଧା ତୈମୁର ଲେଙ୍ଗ ପଙ୍ଗୁ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ମହାରାଜା ରଣଜିତ ସିଂହ, ଜଣେ ମହାନ ଯୋଦ୍ଧା ଏବଂ ପ୍ରଶାସକ, ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତିରେ ବିକଳାଙ୍ଗ ଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ମୁକତ ବିହାରୀ ଲାଲ, ଦେଶର ଜଣେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଏବଂ ବିଶିଷ୍ଟ ଓକିଲ, ଯିଏକି କମ୍ ବୟସରେ ଅନ୍ଧ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଅସାଧାରଣ ସ୍ମୃତିଶକ୍ତି ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅସାଧାରଣ ବିଚକ୍ଷଣତା ସହ ମାମଲା ପରେ ମାମଲା ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ । ସେ ଦୁଇ ଦଶନ୍ଧି ଧରି ସାଂସଦ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି କ୍ଷମତାରେ ନିଜର ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇନଥିଲେ ।

4. ସମ୍ବିଧାନର ପ୍ରଣେତାମାନେ ରାଜ୍ୟର ଆର୍ଥିକ କ୍ଷମତା ଏବଂ ବିକାଶର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଶାରୀରିକ ଅକ୍ଷମଙ୍କୁ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ, ବେକାରୀ, ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ, ଅସୁସ୍ଥତା ଏବଂ ଅକ୍ଷମତା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଣସଂରକ୍ଷିତ ଅଭାବ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ

ସହାୟତା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅଧିକାରକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । (ଅନୁଚ୍ଛେଦ 41) ।

5. ଜାକୋବ *ଏମ୍. ପୁଥୁପରମ୍ବିଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ କେରଳ ଜଳ ପ୍ରାଧିକରଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ (1991)* 1 ଏସସିସି 28 ମାମଲାରେ, ଏହି ଅଦାଲତ ସମ୍ବିଧାନର ଭାଗ III ଏବଂ ଭାଗ IVର ଗୁରୁତ୍ୱ ଉପରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଶବ୍ଦରେ ଆଲୋକପାତ କରିଥିଲେ:

> " ଆମ ସମ୍ବିଧାନର ମୁଖବନ୍ଧ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ରାଜନୈତିକ ନ୍ୟାୟ ବ୍ୟତୀତ ଏହାର ସମସ୍ତ ନାଗରିକଙ୍କ ପାଇଁ ସାମାଜିକ ଏବଂ ଅର୍ଥନୈତିକ ନ୍ୟାୟକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ବାଧ କରେ । ବୟାଳିଶତମ ସଂଶୋଧନ ଦ୍ୱାରା, ସମ୍ବିଧାନର ମୁଖବନ୍ଧକୁ ସଂଶୋଧନ କରି କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆମର ଏକ ସମାଜବାଦୀ ଗଣତନ୍ତ୍ର ହେବ । ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିର ପରିପୂରଣରେ କେତେକ ମୌଳିକ ଅଧିକାର ସମ୍ବିଧାନର ଭାଗ III ରେ ସନ୍ନିବେଶିତ ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ବିଧାନ 'ସମାନତା' କୁ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରଦାନ କରେ, ଭେଦଭାବକୁ ଘୃଣା କରେ, ଯେକୌଣସି ରୂପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଶ୍ରମକୁ ନିଷେଧ ଏବଂ ଦଣ୍ଡିତ କରେ ଏବଂ ଶିଶୁ ଶ୍ରମ ସମେତ ଶ୍ରମର ଶୋଷଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରେ । ଏହି ନିଶ୍ଚିତତା ଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରିବା ପରେ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ସମ୍ବିଧାନ ନିର୍ମାତାମାନେ 'ରାଷ୍ଟ୍ରନୀତି ନିୟାମକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ' ଶୀର୍ଷକକୁ ସମ୍ବିଧାନର ଭାଗ IV ରେ ଦେଶର ଶାସନ ପାଇଁ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଶା ଓ ଆକାଂକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିଥାଏ । ଯଦିଓ ଏହିସବୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଶର କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନକ୍ଷମ ନୁହେଁ, ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଥିବା ନୀତିଗୁଡିକ ସତ୍ତ୍ୱେ ଦେଶର ଶାସନନୀତିର ମୌଳିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଟେ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ନିୟମ ପ୍ରଣୟନରେ ଏହାର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ । ତେଣୁ ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥାଏ, ଯାହାକୁ ରାଜ୍ୟ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ହାସଲ କରିବା ଲାଗି ପ୍ରୟାସ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଏକ ସମତାବାଦୀ ସମାଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସାମାଜିକ ଏବଂ ଅର୍ଥନୈତିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ହାସଲ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ଏହି ନୀତିଗୁଡିକ ସୁସଂଗତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ ଏହି ଭାଗ ଆଦେଶ ଦେଇଛି ଯେ ଆୟର ଅସମାନତାକୁ କମ୍ କରି ସ୍ଥିତି, ସୁବିଧା ଏବଂ ସୁଯୋଗରେ ଅସମାନତାକୁ ଦୂର କରି ରାଜ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ କଲ୍ୟାଣକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ

କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ; ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ସାଧାରଣ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବାସ୍ତବିକ ସମ୍ବଳ ବଣ୍ଟନକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ଦିଗରେ ଏହାର ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ; ଅର୍ଥନୈତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଚଲାଇବା, ବିତ୍ତକୁ ଏକକୈନ୍ଦ୍ରିକ ନକରିବା; ଏବଂ ଏହାର ଅର୍ଥନୈତିକ ସାମର୍ଥ୍ୟର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ବେକାରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସହାୟତା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅଧିକାରକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯାହା ରାଜ୍ୟ ଉପରେ କେତେକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥାଏ, ଯଥା ସମସ୍ତ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ପାଇଁ କାମ, ମଜୁରୀ, ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ମାନବୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ, ଏକ ଉତ୍ତମ ଜୀବନଶୈଳୀ, ପରିଚାଳନାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ ଇତ୍ୟାଦି, ଯାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଶ୍ରମିକ ବର୍ଗଙ୍କ ସ୍ଥିତିରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବା । ତେଣୁ, ଏହି ମୁଖବନ୍ଧ ସାମାଜିକ-ଅର୍ଥନୈତିକ ନ୍ୟାୟର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥାଏ, ମୌଳିକ ଅଧିକାର କେତେକ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ସାମାଜିକ-ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ, ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାତ୍ମକ ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ସାମାଜିକ-ଅର୍ଥନୈତିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିଥାଏ, ଯାହାକୁ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରୟାସ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ତିନୋଟି ମିଳିତ ଭାବେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନ୍ତଃସ୍ଥଳ ଏବଂ ନୈତିକତାକୁ ଗଠନ କରିଥାନ୍ତି ।

6. ଗତ ପ୍ରାୟ ଛଅ ଦଶନ୍ଧି ମଧ୍ୟରେ, ସଂସଦ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ବିଧାନସଭା ସମ୍ବିଧାନର ଚତୁର୍ଥ ଭାଗରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହି ଆଇନଗୁଡିକର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଥର ହୋଇଛି ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ଆଇନରେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହିତାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ କଠିନ ସଂଘର୍ଷ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ବେଳେବେଳେ, ସେମାନଙ୍କର ବକେୟା ପାଇବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟର ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଲୋଡିବେ ।

7. ଡ. ହେଲେନ କେଲର ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବକ୍ତବ୍ୟରେ କହିଥିଲେ: ବିଜ୍ଞାନ ହୁଏତ ଅଧିକାଂଶ କୁପ୍ରଥା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରତିକାର ଖୋଜି ପାଇଥିବ; କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ସବୁଠାରୁ ଖରାପ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ପାଇନାହିଁ-ମନୁଷ୍ୟର ଉଦାସୀନତା । ଏହି ଆବେଦନ ପ୍ରଶାସନିକ ପକ୍ଷରେ ନ୍ୟାୟ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ତରଫରୁ ସମ୍ବେଦନଶୀଳତାର ଅଭାବକୁ ଦର୍ଶାଉଥିବା ଅନେକ ମାମଲା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ, ଯାହା ସୁଶାସନ ପାଇଁ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଉତ୍ତରଦାତା, ଯିଏ ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ପକ୍ଷାଘାତରେ ପୀଡ଼ିତ, ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ରେଳବାଇର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ସାମ୍ବିଧାନିକ ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଭିମୁଖ୍ୟର ଶିକାର ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ III ଶ୍ରେଣୀ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବାର ତାଙ୍କର ବୈଧ ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରଦାତା ଏତେ ହତାଶ ହୋଇଯାଇଥିବା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଯଦିଓ ସେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ସହିତ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ

ପଦବୀରେ ତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିବାକୁ ରାଜି କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ, 5.8.2008 ତାରିଖରେ ସେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଓଜେସି ସଂଖ୍ୟା 9958/2001 ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏହି ଆବେଦନରେ ହାଜର ହେବା ଏବଂ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି ଭାବି ନାହାଁନ୍ତି ।

8. ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ରେଳବାଇ, 31.1.1987 ତାରିଖରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ରୋଡରେ ଥିବା ରେଳବାଇ ଡିଭିଜନାଲ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ବିଜ୍ଞପ୍ତି/ବିଜ୍ଞାପନର ଉତ୍ତରରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ କର୍ମଚାରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ, ସେ ବି. ଏ. ର ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିଥିଲେ। (ଅନର୍ସ ସହିତ ଅର୍ଥନୀତି) ଏବଂ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ, ପୁନରେ CW/750/87 (କୋଡ୍ No.XO1/30) ପଞ୍ଜୀକରଣ ସଂଖ୍ୟା ଭାବେ ପଞ୍ଜୀକରଣ କରାଇଥିଲେ ।

9. ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ 2.7.1989 ମସିହାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷାରେ ହାଜର ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷାରେ ସଫଳ ଘୋଷିତ ହେବା ପରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ମୌଖିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଡକାଯାଇଥିଲା । ଶେଷରେ ତାଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ମେଧା ତାଲିକାରେ ତାଙ୍କ ନାମ କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 11 ରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେ କୌଣସି ଏକ ବିଜ୍ଞାପିତ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇନଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 12 ଏବଂ 13 ରେ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ରେଳବାଇର ଉଚ୍ଚ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସଫଳ ହୋଇନଥିଲେ । ଏହାପରେ ସେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, କଟକ ବିଚାରପୀଠରେ (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ') 1996ମସିହାରେ ଓ. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 112 ନାମରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ପାରିତ କରି ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଶାରୀରିକ ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତି ଓ. ଏ. ର ଫଳାଫଳ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ । ମାମଲାର ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ରେଳବାଇ, କଲିକତାର ଜେନେରାଲ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ଓ. ଏ. ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଏ ତେବେ ତାଙ୍କ ଝିଅର ମାମଲାକୁ ବିଚାର କରାଯିବ । ଏହା ପରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଓ. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 112/1996 କୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିଥିଲେ । ଓ. ଏ. ସଂଖ୍ୟା198/1997 ଦ୍ୱାରା ଆଗତ

କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ରେଳବାଇର ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ, ତେବେ, ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥୀତ୍ୱକୁ ବିଚାର କରାଯାଇନଥିଲା । ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପାଲଟା ଜବାବରେ ଏହା ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦିଓ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯାଇଥିଲା, ତଥାପି ତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା କାରଣ ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥୀତ୍ୱ କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ କିମ୍ବା କୌଣସି ସାଧାରଣ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ହୋଇନଥିଲା ।

10. 3.5.2001 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଓ. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 198/1997 କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥୀତ୍ୱ କୌଣସି ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ହୋଇନଥିଲା । ନୟାଧିକରଣ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅବକାରୀ ଅଧିକ୍ଷକ, ମଛଳୀପାଟନମ୍, କ୍ରିଷ୍ଣା ଜିଲ୍ଲା, *ଏ. ପି. ବନାମ କେ. ବି. ଏନ୍. ବିଶ୍ୱେଶ୍ୱର ରାଓ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ (1996) 6 ଏସ୍.* ସି. ସି. 216 ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର *ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର କର ବନାମ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର୍ (ନ୍ୟାୟିକ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ, 83 (1997) ସି. ଏଲ୍.* ଟି. 335 ମାମଲାରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇ ରାୟକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ:

> " ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିର ସମର୍ଥନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ, ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର କର ବନାମ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାର (ନ୍ୟାୟିକ), ଓଡ଼ିଶା ହାଇକୋର୍ଟ, କଟକ, 83 (1997) ସିଏଲଟି 335 ମାମଲାରେ *ମାନ୍ୟବର ଓଡ଼ିଶା ହାଇକୋର୍ଟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି । ସେହି* ମାମଲାରେ, *ଅବକାରୀ ଅଧିକ୍ଷକ, ମାଛଳୀପାଟନମ୍, କ୍ରିଷ୍ଣା ଜିଲ୍ଲା, ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ବନାମ କେ. ବି. ଏନ୍.* ବିୱେଶ୍ୱର ରାଓ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ 19965 (7) ଏସ୍. ସି. ସି. 201 ମାମଲାରେ ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ମାନ୍ୟବର ଉଚ୍ଚ *ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କନିଷ୍ଠ ସହାୟକ ପଦବୀ ପାଇଁ, ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା* ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ପ୍ରାୟୋଜକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ, ଯଦି ଜୋର ଦିଆଯାଏ, ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନାମ ପଞ୍ଜୀକରଣ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହଁନ୍ତି କିମ୍ବା ଏହିପରି ପଞ୍ଜୀକରଣ କରିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି, ଏବଂ ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସିଧାସଳଖ ଆବେଦନ କରିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ମାମଲା ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ଅପର ପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସାନି ମାମଲାରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଲଟା ଜବାବ ପତ୍ରରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ 1987 ମସିହାରେ ଆବେଦନ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 2.7.1989 ମସିହାରେ

ଲିଖିତ ଏବଂ 28.8.1989 ଏବଂ 6.11.1989 ମସିହାରେ ମୌଖିକ ପରୀକ୍ଷା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଏଥିରେ ଚୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଉପରୋକ୍ତ ମାମଲାରେ ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଆଇନ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରୁଛୁ ।

11. ଉତ୍ତରଦାତା ଓଜେସି ସଂଖ୍ୟା 9958/2001ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ:

> "ରେଳବାଇ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଦୃଢୋକ୍ତି ଅଖଣ୍ଡନୀୟ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇ ରହିଛି । 1987 ମସିହାରେ ଏକ ବିଜ୍ଞାପନ ଜରିଆରେ ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତା 'ପରେ 1989 ମସିହାରେ ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ମୌଖିକ ପରୀକ୍ଷା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଚୟନ ତାଲିକା 14.1.1992 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ସାଧାରଣ ନାଗରିକଙ୍କ ଜୀବନ ଏବଂ ଜୀବିକା ସହିତ ଯେଉଁଭଳି ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ତାହାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖଦାୟକ ସ୍ଥିତିକୁ ଟିପ୍ପଣୀ କରିବା ପ୍ରକୃତରେ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ଦୋହରାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଶାରୀରିକ ବିକଳାଙ୍ଗ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ ଢଙ୍ଗରେ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିବାବେଳେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ଅନାଗ୍ରହୀ ଏବଂ ହୃଦୟହୀନ ଢଙ୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ପରି ମନେହୁଏ ।
>
> ଥରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଲିଖିତ ଏବଂ ମୌଖିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ହାଜର ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମେଧା ତାଲିକାର କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 11 ରେ ନାମ ସ୍ଥାନ ପାଇବା ପରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇବା ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ଆଉ ଖୋଲା ନଥିଲା । ଆମେ ଏହାକୁ ବୈଧାନିକ କ୍ଷମତାର ଘୋର ଅପବ୍ୟବହାର ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଚାରଧିନ ମାମଲାରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ କରିଥିବା ଦୃଢୋକ୍ତି ଏବଂ ତା ସହିତ ଥିବା ଦଲିଲରେ ସଠିକ ତଥ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ଏବଂ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନାଗ୍ରହ ମନୋଭାବ ସହିତ ପାଲଟା ସତ୍ୟପାଠ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 5 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଯେ ଜଣେ ଶାରୀରିକ ବିକଳାଙ୍ଗ ମହିଳା ପ୍ରାର୍ଥୀ ଯିଏ 1989 ମସିହାରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା 20 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇସାରିଛି, ରେଳବାଇ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ, ବରଂ ଭାରତ ସଂଘ, ଯାହା ଏକ ଆଦର୍ଶ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ ।

12. ଏହାପରେ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦୁଇଟି ରାୟର ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଉପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ନିର୍ଭରଶୀଳ ଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ:

" ଏଠାରେ ଏହା ଦୋହରାଯାଇଛି ଯେ ଥରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ପ୍ରାୟୋଜକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ, ଯଦି ଜୋର ଦିଆଯାଏ, ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନାମ ପଞ୍ଜୀକରଣ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି କିମ୍ବା ଏହିପରି ପଞ୍ଜୀକୃତ ହେବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି, ସେହି ସମାନ ନୀତି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଅଦାଲତ ଏବଂ ନ୍ୟାୟିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଏବଂ କୌଣସି ବିଚାରାଧୀନ ମାମଲା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ନ୍ୟାଧିକରଣ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଉପରୋକ୍ତ ରାୟକୁ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଢଙ୍ଗରେ ଏହି ବିଷୟକୁ କେବଳ ସମ୍ଭାବ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ସହିତ ଯୋଡି ଏହା ସମ୍ମୁଖରେ ଆପତ୍ତି ବିଚାରଧୀନ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଉଭୟ ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ରାୟ ଘୋଷଣା କରାଯାଇ ଥିଲା । ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ କଥନ ହୋଇଛି ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ପୁରୀ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ତାଙ୍କ ନାମ ପଞ୍ଜୀକୃତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏକ ପଞ୍ଜୀକରଣ ନମ୍ବର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ସେ ଜଣେ ବିକଳାଙ୍ଗ ପ୍ରାର୍ଥୀ ବୋଲି ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣପତ୍ର ସହିତ ତାଙ୍କ ଆବେଦନରେ ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇଛି ।

ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ରେଳବାଇ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ଆହ୍ୱାନ କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞାପନର ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ଏବଂ ଶେଷରେ ଏକ ଚୟନ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ତାଙ୍କ ନାମ ଥିଲା, ତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ନକରିବା ନ୍ୟାୟର ଉପହାସ ସହିତ ସମାନ ଅଟେ ।

13. ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଶେଷରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସର୍ତ୍ତରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି:

> " ଏଠାରେ ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ-1 ଅଧୀନରେ ଆରୋପିତ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଆମେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 4 ଏବଂ 5 ଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ନିଯୁକ୍ତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ଏପରି ନିଯୁକ୍ତି ତାଙ୍କ କନିଷ୍ଠମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ଆମେ ଆହୁରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିଛିଲା ମଜୁରୀ ଏବଂ ବରିଷ୍ଠତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ଏହି ରାୟର ତାରିଖ ଠାରୁ 30 (ତିରିଶ) ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ପତ୍ର ଜାରି କରାଯିବ ଏବଂ ସମସ୍ତ ବକେୟା ଗଣନା କରାଯିବ ଏବଂ ଆଜିଠାରୁ ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

14. ବିଦ୍ୱାନ ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଶ୍ରୀ ମୋହନ ଜୈନ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଡିଭିଜନାଲ ରେଲୱେ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ବିଜ୍ଞାପନ ଆଧାରରେ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ନାମ କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କିମ୍ବା ସାଧାରଣ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ କାରଣ ତାଙ୍କ ନାମ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ହୋଇନଥିଲା । ବିଦ୍ୱାନ ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦିଓ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ନାମକୁ ପ୍ରାୟୋଜିତ କରିବାକୁ ଜିଦ୍ ନକରି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ନାମ ମେଧା ତାଲିକାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ତଥାପି ସେ ବିଜ୍ଞାପିତ ପଦବୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆର୍ଥିକ ଲାଭ ସହିତ ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ସହିତ ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ।

15. ଆମ ମତରେ, ବିଦ୍ୱାନ ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲଙ୍କ ଯୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ । ପ୍ରଥମତଃ, ଆମେ ଏହା ନିଷ୍ପତି ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁ ଯେ ବିଜ୍ଞାପନରେ ଥିବା ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାର୍ଥୀ କୌଣସି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ କିମ୍ବା କୌଣସି ସାଧାରଣ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ନାମ ପ୍ରାୟୋଜିତ କରିବା ଉଚିତ, ଏକ ବିଧାନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏକ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ସମାନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଦଣ୍ଡନୀୟ ପରିଣାମ ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିପାରେ ।

ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଖାଲିଥିବା ପଦବୀ ବିଷୟରେ ସୂଚିତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ (ଖାଲି ସ୍ଥାନଗୁଡିକର ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଧିସୂଚନା) ଅଧିନିୟମ, 1959 (ସଂକ୍ଷେପରେ, '1959 ଅଧିନିୟମ') ରେ ସନ୍ନିବେଶିତ ହୋଇଛି, କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଧିନିୟମରେ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ ଯାହା ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କୁ କେବଳ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଥାଏ । 1959 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4, ଯାହା ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଖାଲି ପଦବୀ ବିଷୟରେ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ତାହା ନିମ୍ନମତେ ପାଠକରାଯାଏ:

> "4 (1) କୌଣସି ରାଜ୍ୟ କିମ୍ବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଲାଗୁ ହେବା ପରେ, ସେହି ରାଜ୍ୟ କିମ୍ବା ଅଞ୍ଚଳର ସରକାରୀ କ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା, ସେହି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ କୌଣସି ପଦବୀରେ କୌଣସି ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ସେହି ପଦବୀକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ସୂଚିତ କରିବେ ।
>
> (2) ଉପଯୁକ୍ତ ସରକାର, ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା, ଆବଶ୍ୟକ କରିପାରନ୍ତି ଯେ ଅଧିସୂଚନାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ ଠାରୁ, ଘରୋଇ କ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ କିମ୍ବା ଘରୋଇ କ୍ଷେତ୍ରର କୌଣସି ବର୍ଗ କିମ୍ବା ବର୍ଗର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସହିତ ଜଡିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା, ସେହି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ କୌଣସି ପଦବୀରେ କୌଣସି ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ସେହି ପଦବୀକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ସୂଚିତ କରିବେ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ସେହି ଅନୁରୋଧକୁ ପାଳନ କରିବେ ।
>
> (3) ଉପଧାରା (1) କିମ୍ବା ଉପଧାରା (2) ରେ ସୂଚିତ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଯେଉଁ ଉପାୟରେ ସୂଚିତ କରାଯିବ ଏବଂ ଯେଉଁ ନିଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକରେ ଏଭଳି ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି କିମ୍ବା ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ତାହାର ବିବରଣୀ ସେହିପରି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବ ।
>
> (4) ଉପ-ଧାରା (1) ଏବଂ (2) ରେ କୌଣସି ପଦବୀ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଜରିଆରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ଲାଗି କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ବାଧ୍ୟବାଧକତା ଲାଗୁ କରିବ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେହି ପଦବୀ କେବଳ ସେହି ଉପ-ଧାରା ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ଅଧୀନରେ ଅଧିସୂଚିତ ହୋଇଛି ।

16. ଧାରା 4 ରେ ଥିବା ସରଳ ଭାଷାକୁ ପଢ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ ଯଦିଓ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଖାଲି ପଦବୀ ବିଷୟରେ ସୂଚିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, କେବଳ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ଲୋକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ବାଧ୍ୟତା ନୁହେଁ । ଭାରତ ସଂଘ ବନାମ ଏନ. ହରଗୋପାଳ (1987) 3 ଏସସିସି 308 ମାମଲାରେ, ଏହି *ନ୍ୟାୟାଳୟ 1959 ଅଧିନିୟମର ଯୋଜନାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥିଲେ* ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ:

> *" ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମରେ ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ଯାହା ଜଣେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କୁ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ସଂସ୍ଥା ମାଧ୍ୟମରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ବାଧ କରିବ । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 (4) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ କେବଳ ଧାରା 4 (1) କିମ୍ବା ଧାରା-4 (2) ଅନୁଯାୟୀ ପଦବୀକୁ ଅଧିସୂଚିତ କରାଯାଇଥିବାରୁ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଜରିଆରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ବାଧ୍ୟତା ନୁହେଁ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 (4) କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ବିଦ୍ୱାନ ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରର୍ଥକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁ ଯେ ଏହି ଆଇନ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଖାଲିଥିବା ପଦବୀ ବିଷୟରେ ସୂଚିତ କରିବା* ବ୍ୟତୀତ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱ ଲାଗୁ କରେ ।
>
> XX X X XX XX XX
>
> " ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସୀମିତ କରିବା ନୁହେଁ, ବରଂ ପସନ୍ଦର କ୍ଷେତ୍ରକୁ ବିସ୍ତାର କରିବା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ସର୍ବୋତ୍ତମ ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଦକ୍ଷ ଚୟନ କରିପାରିବେ ଏବଂ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଦାବିକୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ଏକ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ । ତେଣୁ ଆମର ଦୃଢ଼ ମତ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କୁ କେବଳ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ବାଧ କରେ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ହୋଇଛନ୍ତି ।
>
> (ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

17. କେ. *ବି. ଏନ୍. ବିଶ୍ୱେଶ୍ୱର* ରାଓଙ୍କ ମାମଲାରେ, ଏହି କୋର୍ଟର ତିନି ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଏକ ସମାନ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ, ଯାହା ଭାରତ ସଂଘ ବନାମ *ଏନ୍. ହରଗୋପାଳ (ପୂର୍ବରେ) ରେ ପୂର୍ବ ରାୟକୁ* ସୂଚିତ କରିଥିଲା ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ:

" ଏହା ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ ଯେ ଅନେକ ପ୍ରାର୍ଥୀ ତାଙ୍କ ନାମ ପ୍ରାୟୋଜିତ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ, ଯଦିଓ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଛି କିମ୍ବା ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଅପେକ୍ଷାରେ ଅଛନ୍ତି, ଫଳସ୍ୱରୂପ ଚୟନ କେବଳ ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ଯାହାର ନାମ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଅନେକ ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀ ରାଜ୍ୟ ଅଧୀନରେ ଏକ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ବିଚାର କରିବାର ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହା ଏକ ଉତ୍ତମ ମତ ବୋଲି ପ୍ରତୀୟମାନ ହେଉଛି ଯେ, ଅନୁରୋଧକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ/ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ସୂଚିତ କରିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ଅନୁରୋଧ ଅନୁଯାୟୀ ବରିଷ୍ଠତା ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣ ଅନୁଯାୟୀ ଚୟନ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧକାରୀ ବିଭାଗକୁ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ନାମକୁ ପ୍ରାୟୋଜିତ କରିବା ଉଚିତ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଉପଯୁକ୍ତ ବିଭାଗ କିମ୍ବା ଉପକ୍ରମ କିମ୍ବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରସାର ଥିବା ଖବରକାଗଜରେ ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ୱାରା ନାମ ଆହ୍ୱାନ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ବୋର୍ଡରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଉଚିତ କିମ୍ବା ରେଡିଓ, ଟେଲିଭିଜନ ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତି ସମ୍ବାଦ ବୁଲେଟିନରେ ଘୋଷଣା କରିବା ଉଚିତ; ଏବଂ ତା 'ପରେ ଆବେଦନ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ମାମଲା ଉପରେ ବିଚାର କରନ୍ତୁ । ଯଦି ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ନ୍ୟାୟୋଚିତ ବ୍ୟବହାର ହେବ । ନିଯୁକ୍ତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୁଯୋଗର ସମାନତା ସମସ୍ତ ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ ।

18. ବିଚାରଧିନ ଥିବା ମାମଲା ସହିତ ଉପରୋକ୍ତ ଉଲ୍ଲେଖିତ ରାୟର ଅନୁପାତକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି, ଆମେ ବିଚାର କରୁ ଯେ ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ରେଳବାଇର ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ମନା କରି ଗୁରୁତର ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଏକ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ନାମ ପ୍ରାୟୋଜିତ କରିନଥିଲେ ।

19. ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦିଗରୁ ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ । ଏହା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନ ମାମଲା ନଥିଲା କିମ୍ବା ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସମେତ ସମସ୍ତ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ 31.1.1987 ତାରିଖର ବିଜ୍ଞପ୍ତି/ବିଜ୍ଞାପନ ପଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହି ଅଦାଲତ ସମ୍ମୁଖରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ବିଜ୍ଞାପନ ରାଜ୍ୟର ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିବାର କୌଣସି ଦସ୍ତାବିଜ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହି ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ

ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ଏକ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି ।

20. ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସହମତ ଯେ ଥରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥୀତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ପରେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ମୌଖିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେ ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ନାମ ପ୍ରାୟୋଜିତ ହୋଇନଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଧାରରେ ମେଧା ତାଲିକାରେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ବିଚାର କରି ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ତାଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ ବିଚାରକରିବା, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲା ନଥିଲା ।

21. ଆମର ବିଚାର ଅନୁସାରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ଚୟନ ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟତା ତାଲିକାରେ ସ୍ଥାନିତ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 16 ଅନୁଯାୟୀ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିବା ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସମାନତାର ଅଧିକାରକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଛନ୍ତି ।

22. ତଥାପି, ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଅଂଶରେ ଏକ ଛୋଟ ବିଚ୍ୟୁତି ରହିଛି । ଯଦିଓ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନିମ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିଯୁକ୍ତ ହେବା ତାରିଖ ଠାରୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପିଛିଲା ପ୍ରଭାବ ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦରମା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଆମ ବିଚାରରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ଉଚିତ ଥିଲା ଯେ ଯୋଗ୍ୟତା ତାଲିକା ସଂଖ୍ୟା 12 ରେ ରଖାଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିର ତାରିଖ ଠାରୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦରମା ଆନୁମାନିକ ଭାବେ ସ୍ଥିର କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ତାରିଖ ଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଆର୍ଥିକ ଲାଭ ଦିଅନ୍ତୁ ।

23. ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।ତେବେ, ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଅଂଶକୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସର୍ତ୍ତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି:

(1) ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ରେଳବାଇର ସମ୍ପୃକ୍ତ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ଆଜିଠାରୁ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ, ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ପଦବୀରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଜାରି କରିବେ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟତା ତାଲିକା ସଂଖ୍ୟା 12 ରେ ଥିବା ନିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ତାରିଖ ଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆନୁମାନିକ ଦରମା ସେହି ତାରିଖ ଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ 5.9.2008ତାରିଖ ଠାରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଚ

ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖ ଠାରୁ ପ୍ରକୃତ ଆର୍ଥିକ ଲାଭ ଦିଆଯିବ ।

(2) ସମୟ ସମୟରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ସଂଶୋଧିତ ବେତନ ହାରରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବକେୟା ମଧ୍ୟ ସ୍ଥିର କରାଯିବ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚାରି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ବକେୟା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

(3) ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା, ତାଙ୍କୁ କ୍ରମାଙ୍କରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ତଳେ ରଖି ସ୍ଥିର କରାଯିବ ଯିଏ କି ଯୋଗ୍ୟତା ତାଲିକା ସଂଖ୍ୟା 10 ରେ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଥିଲେ ।

(4) ଯଦି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅବଧିରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଠାରୁ କୌଣସି କନିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଉଚ୍ଚତର ପଦବୀରେ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଛି, ତେବେ ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥୀତ୍ୱକୁ ମଧ୍ୟ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯିବ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଲା ପରେ, ତାଙ୍କ କନିଷ୍ଠଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ତାରିଖ ଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯିବ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଆନୁସଙ୍ଗିକ ସୁବିଧା ଦିଆଯିବ ।

(5) ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ରେଳବାଇର ମହାପ୍ରବନ୍ଧକଙ୍କୁ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଯେପରି ଏକ ଦୁର୍ଗମ ଅଞ୍ଚଳରେ ନିଯୁକ୍ତିର ଶିକାର ନହୁଅନ୍ତି ।

(6) ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରାୟ 21 ବର୍ଷ ଧରି ତାଙ୍କ ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦରେ ତାଙ୍କୁ 3,00,000/ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ।ଆଜିଠାରୁ 2 ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚର ପରିମାଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

24. ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ରେଳବାଇ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା ରୋଡ୍, ଡିଭିଜନାଲ ରେଲୱେ ମ୍ୟାନେଜର 22 ନଭେମ୍ବର 2010ରେ କିମ୍ବା ତା 'ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଅଦାଲତକୁ ଅନୁପାଳନ ରିପୋର୍ଟ ପଠାଇବେ । ମାମଲାଟିକୁ ନ୍ୟାୟିକ ପକ୍ଷରେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରି ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି ଏହି ରିପୋର୍ଟକୁ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିବ ।

25. ଏହି ଆଦେଶର ନକଲ ଜେନେରାଲ ମ୍ୟାନେଜର, ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ରେଳବାଇ, ଗାର୍ଡେନ ରିଚ୍, କଲିକତା, ଡିଭିଜନାଲ ରେଲୱେ ମ୍ୟାନେଜର (ପି), ଖୁର୍ଦା ରୋଡ୍, ଜଟନୀ,

ଜିଲ୍ଲା ଖୁର୍ଦ୍ଧା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା, ମିସ୍ ପ୍ରୀତିଲତା ନନ୍ଦ, ଡି/ଓ ଶ୍ରୀ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ନନ୍ଦ, ନନ୍ଦ ନିବାସ-2, ଦଣ୍ଡ ତୋଲ, ଡାକଘର/ଜିଲ୍ଲା-ପୁରୀ, ଓଡ଼ିଶା କୁ ପଠାଯାଉ ।

ଆର. ପି. ମାମଲାକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ
ଅନୁବାଦକ, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ